

Men dengang og indtil for nylig har man taget tal frem, der belyser udviklingen over en 20-30-års-periode. Det hørte jeg desværre også lige ministeren gøre nu. Og det er helt rigtigt, at set på lang sigt er der jo sket en udjævning af indkomsterne. Men nu anerkender man altså i konklusionen på side 19 i den regionalberetning, der ligger her, at forskellen i indkomster siden 1999 – nu er vi virkelig begyndt at raffinere statistikkerne, ikke sandt, nu er det 2 år tilbage, vi snakker om – er øget.

Og så kan jeg jo ikke lade være med at sige, at det jo altså var i februar 1999, vi havde debatten, men da var der altså nogle med kontakt til det virkelige liv, der allerede dengang kunne se, at da ændredes udviklingens retning, og i visse områder, som jeg var inde på før, går det altså stadig væk stærkt.

Indkomstudjævning imellem befolkningsgrupper er jo en af de ting, som vi i høj grad kan rose os af i Danmark. Vi er jo ikke blot et af de rigeste lande, vi er måske det land i verden, der har den flotteste indkomstudjævning imellem sociale grupper eller befolkningsgrupper. Det er jo i høj grad et kvalitetsstempel på vores samfund. Det tror jeg vi alle sammen er enige om.

Men den indkomstudjævning skulle vi gerne gennem denne her debat opnå og bevare, for forskellen mellem regionerne er ikke skræmmende stor nu, slet ikke. Men den skulle heller ikke gerne blive større. Den ganske udmærkede udjævning, vi har mellem de forskellige egne af landet, skulle vi gerne bevare.

Regional udvikling er afhængig af mange ting, men når man er i den situation, at man i visse udkantsområder f.eks. ikke kan få læger ud på sygehusene, så er det jo, fordi de ikke kan overbevise deres familier om, at de skal flytte derud, hvor de ikke har set andre akademikere, for nu at sige det sådan. Der er jo ikke noget mærkeligt i, at folk, der har gået lidt mere i skole end andre, gerne vil have sådan nogle at dele rødvin med fredag aften. Det kan man jo ikke fortænke dem i. Men det er sådan nogle ting. Derfor er regionaludviklingen jo afhængig af utrolig mange ting, og derfor var den beslutning, vi traf for et par uger siden, også så væsentlig.

Men der skal jo også investeres i uddannelse, forskning, kulturinstitutioner, infrastruktur og alt det, som vi har. Der skal investeres i befolkningens selvtillid og tilfredshed med også at være i de områder, hvor der ikke kun er godt

vejr om sommeren og frisk luft og højt til himlen osv. Det er utrolig væsentligt.

I rapporten om konsekvensvurderinger sammenligner man de her konsekvensvurderinger, man nu skal til at lave, med konsekvensvurderinger, man laver fra erhvervslivet og testpanellet. Man sammenligner også med de miljømæssige konsekvenser. Man tillader sig også at vurdere, og det er fuldstændig korrekt og en rimelig betragtning at vurdere, hvor ofte man i folketingsdebatterne ved første behandling beskæftiger sig med dem, altså giver udtryk for, at man har læst de vurderinger, der kommer frem. Det synes jeg da er relevant nok.

Men jeg må sige, at det nok på de områder i hvert fald måske ikke engang er det væsentligste, og måske heller ikke, når det er de regionale konsekvensvurderinger, vi får puttet ind i lovforslagene. Det er måske ikke engang det væsentlige, at vi læser dem, men processen, altså de overvejelser, man er igennem, inden man vurderer, hvad der skal konsekvensvurderes, og selve arbejdet med konsekvensvurderingerne, er utrolig vigtig. Det er dér, der skal flyttes noget. Det er dér, man skal påvirke tænkningen omkring det, man nu laver: Hvor godt er det?

Når vurderingerne bliver foretaget, har vi altså også en forventning om, at resultaterne af vurderingerne ikke er voldsomt negative, at det værste er luget ud, inden det kommer til det, som vi i virkeligheden i Folketingssalen skal tage stilling til.

Så er det jo rigtigt, som ministeren var inde på – ikke med de ord, som jeg nu bruger – at vi også skal passe på, at det hele ikke bliver det rene pjat. Vi skal jo ikke konsekvensvurdere alverdens ting, for så bliver det en rutine, som er uden mening. For de mennesker, der skal laveden, bliver det meningsløst. Dertil må det for alt i verden ikke komme. Derfor er det så vigtigt meget nøgternt at vurdere det, og så bliver det hele jo til noget, som vi heller ikke kan bruge til noget.

Derfor er det jo meget vigtigt at beskæftige sig med, hvordan man formidler resultatet af konsekvensvurderingerne igennem lovforslagene og i øvrigt på anden måde til Folketinget. Det er noget af det, der skal arbejdes meget med, for det er utrolig vigtigt, at det ikke bare bliver noget med, at: Nå, der skal jo også stå noget om, at det ikke har økonomiske konsekvenser for det offentlige. Altså ligesom vi har i øjeblikket. Vi må ikke få det ned på det plan. Det er begrebet alt for vigtigt til.